

Kahan

Zpravodaj Městského úřadu Příbram

NOVÉ BYTY V PŘÍBRAMI NA DRKOLNOVÉ
poslední byty v domě „A“

zahájení prodeje domu „C“

tel. 603 559 608
www.bytypribram.cz

STALO SE

Krásný podzimní obrázek.

Starosta MVDr. Josef Řihák a plk. Mgr. Jiří Šiler, vedoucí Územního odboru vnější služby v Příbrami, podepsali smlouvu o spolupráci mezi městem a Policií ČR.

Slavnostního zahájení symposia Hornická Příbram ve vědě a technice se zúčastnili také starosta MVDr. Josef Řihák a mistostarostové MUDr. Ivan Sedivý a Václav Čený.

U příležitosti 65. výročí od Dukelské operace se konalo slavnostní setkání na Dole Marie.

Studení Střední průmyslové školy a VOS Příbram se zúčastnili tradiční hornické akce - Skoků přes kůži.

Koncert "Společná věc" se bude konat 24. 11. 2009 v 18:30 hod. v aule Základní školy Příbram, Jiráskovy sady. Tomáš Pfeiffer rozezní Vůdnářský zvon alchovnickými tóny, které dle lámaistické tradice povznášejí ducha a léčí tělo. Předprodej vstupenek: Shunovr - prodejna záhradní výzvy, V Brance 47, Příbram. Vstupné: studenti, důchodci a ZTP 90 Kč, ostatní 130 Kč.

Základní škola, Příbram II, Jiráskovy sady 273, pořadí 9., 10. a 11. listopadu od 14 do 16 hodin ve škole
Tři odpoledne otevřených dveří a aktivity projektu
„Cizinci u nás nejsou cizí“

- Čeká vás:
- Prohlídka školy a návštěva ve výuce
 - Ukázky bojových umění východu
 - Ukázky asijské a evropské kuchyně (vaří žáci se svým učitelem J. Lískou)
 - Ukázky interaktivních výukových programů čestiny pro cizince
 - Seznámení s učebnicemi a slovníky pro výuku čestiny dětí - cizinců
 - Výstava prací žáků školy
 - Výstava o zemích našich přátel

Město Příbram a Rádo Blaník
Vás zvou na tradiční akci
"Zahájení adventu v Příbrami"
Ve čtvrtek 26. 11. od 14 h. bude na náměstí T. G. Masaryka kulturní program, v němž mimo jiné vystoupí zpěváci Petr Muk, Magda Hrnčířová, Petr Spaleny a Miluška Voborníková.
V 18,30 hodin vyjde slavnostní ohňostroj firmy Spina a synové.

POTKÁVALA JSEM SAMÉ HODNÉ LIDI, ŘÍKÁ ŽIVITĚ STOLETÁ FRANTIŠKA KASSAYOVÁ

Všech deset československých a českých prezidentů zažila Františka Kassayová, která v uplynulém měsíci oslavila neuvěřitelných sto let svého života. Neuvěřitelných proto, že je stále plná optimismu, pamatuje si snad všechny své životní etapy a o všech, i těch hodně těžkých, vypráví s uvětou pokorou a při vyprávění o hezkých životních situacích se jí rozhoří plamínky v očích. Její vyprávění a vzpomínání bylo na román. Za celou dobu si ale nepostěžuje, a rozhodně by bylo na ce. Treba, jak se jako mladá přivádala na jeden z nejvšestších statků ve vsi a po nástupu komunistů v r. 1948 rázem přišla o všechno. Nakonec neměla ani kabát. Které životní období bylo pro Vás nejtěžší? „Nejsmutnější bylo, když mi zemřela ve věku osmácti let jediná dcera a v téže době emigroval manžel. Můj muž byl chytrý a vzdělaný člověk a byl přesvědčen, že maximálně do pěti let to tady „praskne“ a on se

do Příbrami, tak jsme se nakonec i s maminkou přestěhovali sem a od té doby jsem v Příbrami. Bydletí jsme léta v Dlouhé ulici a chodili denně na procházky směrem k Židovskému hřbitovu. Vzpomínám i na to, jak tehdy vypadal třeba Ryneček, co tam bývalo obchůdká a hospůdek. Pamatuji i na babky - hokymárky na rynku! To bývalo moc hezké. Můj druhý muž František měl úžasnou povahu, byl to takový pohodový a veselý člověk. Zrovna jsem si říkala, jak jemu by se tahe moje oslava líbila! Ten slavil rád, s ním bylo opravdu hodně veselo. Spolu jsme také často chodili v Příbrami na fotbal a oběma sportům - hokeji a fotbalu - mě naučil rozumět. Dohdnes sleduji zápasy hlavně našich a mám velkou radost, když vyhrájí. Teď tedy zrovna prohráli, ale to se stává.“

zase bude moci vrátit, tak jsme se rozešli v dobrém. Na pět let mi u dělal takový pracovní rozvrh, abych na statek nebyla sama a zvládla to. Prohlásil, že komunisty poslouchat prostě nebude, a odešel. Obě tyto události - smrt dcery a jeho odchod - přišly najednou a já jsem si myslela, že to nepřetřídí! Pak jsem přišla o půl statku a nakonec mě zavřeli. Jednak proto, že muž emigroval, a dalsím důvodem bylo i mé odmítnutí vstupu do družstva, samozřejmě i se statkem. Bylo to největší hospodářství v té oblasti. Sice jsem se stále snažila ho držet, ale pak mě ještě jeden člověk udal, že posílám peníze, dopisy a ošacení za hranice, a dostala jsem 18 měsíců... To byla ta nejtěžší část mého života a z toho úplně nejhorší bylo období vazby na Pankrác. Když už jsem se dostala na práci do cihelny u Krahup, tak už to bylo dobré. Na dřím si „vyzknete, ale hlavně bydlení bylo oproti Pankráci docela slušné. Když jsem se vrátila z basy, vzali mi ještě druhou půlku hospodářství, a to už jsem opravdu neměla vůbec nic. Sla jsem k mamince a už nikdy jsem se na statek nevrátila. Jenom mi tam maminka s Františkem jeli pro moje osobní věci, které byly zamčené ve skříních. Když skříně odemkli, nebylo tam nic. Několik tam vlezl zadní stranou a zmizelo i všechno oblečení.“

Na co naopak vzpomínáte ráda? „Na moje druhé manželství. To byl prostě osud, že jsem potkala Františka Kassaye. Byl to Slovák a také měl „škratoup“, a tak musel dělat na šachtě! Byl moc hodný. Já vlastně nemám ani svůj důchod, našelší mám tedy příjem po něm. S Františkem jsme společně bydleli v Praze, ale musel denně dojíždět

scéně a stále se o ni živě zajímá. Na otázku, zda se u televizních zpráv také rozčiluje, hned odpovídá: „No strašně! Teď třeba zrovna vůbec nechápu postoj našeho prezidenta k Lisabonské smlouvě, nerozumím mu. Takový chytrý člověk... A ještě se mi na něm nelíbí ten jeho všířivý postoj k Rusku!“ A které období považujete z politického hlediska za nejlepší pro lidi? „Já jsem z té staré masarykovské doby. Měla jsem tatínka čtyři roky v zajetí a maminka pořád říkala: Tatínek přijde! A skutečně, pak byl konec války a tatínek se vrátil, tak to bylo pro mě nejlepší období. Za Němců to bylo hrozné, stále jste byla jednou nohou v kriminále, třeba když jsme něco zabili nacerno, a to jsme museli, jinak bychom všechno neuživili. A za komunistů? Kádybch možná „držela hubu a šla do družstva“...“

Z rozhovoru s paní Kassayovou je hned jasné, co je kořenem jejího života: je to její pohodová a veselá povaha a určité i její nesmírná skromnost. „Kriminál mě prostě naučil si všeho věžit. Občas tady slyším kolem sebe nářky, že prý špatně vaří. To ode mne neuslyšíte! Já si tedy většinou vařím sama, jenom tak dvakrát v týdně si beru obědy, a když je někdy třeba, tak si i tyhle obědy prostě vylepším a je to! Jsou důležitější věci v životě. Myslim si, že komunisté hlavně v lidech zničili vztah k práci a hodnotám. Už nikdy se nesmí vrátit doba, kdy se zavíralo za to, že někdo má statek, ke kterému přišel půl a tvrdou práci. Takový statek se dědil z generace na generaci a byla to nepřetržitá služba - nejprve musel dostat nazvat dobytek a nebylo nic důležitějšího, než věst ususené seno a uktžené pod stodolou! Dokud nebylo hotovo, neznali nic jinho! Sobota, neděle, nebylo rozdílu. To bohužel komunisté zničili a velice důvtipně uměli vyvolat v lidech ty horší vlastnosti: závist, lenost, udavačství! Přesto si pořád říkám: „Mám ve svém životě velké štěstí na lidi kolem sebe!“

Závěrem ještě chce paní Františka Kassayová prostřednictvím Kahanu poděkovat všem, kteří jí přišli k jejímu jubileu popíat a především těm, kteří se podíleli na přípravě celé oslavy. Toto přání rádi plníme a ještě jednou jí přejeme do dalších let hodně pohody a životního optimismu.

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, nastal podzim a s ním i období, kdy častěji než jindy trávíme volné chvíle návštěvou kulturních představení.

A právě v těchto dnech oslavilo 50 let své existence naše příbramské divadlo. Kdo by si to pomyslel, tehdy v roce 1959, když bylo divadlo v Příbrami založeno, že vydrží až do dnešních dob. A přece je to pravda. Jsem pyšný na to, že Příbram, jako jedno z mála měst, má stále svoje vlastní divadlo i s vlastním uměleckým souborem. Příbramské divadlo se dokázalo skvěle vyopřádat i s obdobím změn, které u nás nastaly po roce 1989. Stalo se tak zásluhou lidí, oddaných své práci, kteří našemu divadlu zasvětili svůj život. Všem, kteří se zasloužili o zdatných padesát let života Divadla Příbram, upřímně děkuji.

V neposlední řadě patří můj dík i současnému řediteli a jeho týmu. Jsem rád, že se ředitel divadla daří jeho práce, i proto, že v době, kdy se dostal do čela naší kulturní instituce číslo jedna, zdaleka neměl důvěru všech lidí ve vedení města. Věřím, že čas a činy ředitele našeho divadla přesvědčí i tehdejší skeptiky.

Vedle oslav pětádesátiletí Divadla Příbram se v uplynulém měsíci v Příbrami odehrála i řada dalších událostí. Například bylo dokončeno zateplení a rekonstrukce budov Základní školy Školní ulice. Vybudován a uveden do zkušebního provozu byl i přechod pro pěší a cyklisty v Junior klubu. Pokračuje modernizace autobusového nádraží. Vedle těchto již realizovaných nebo dokončených staveb, na které jsme získali dotace z Evropské unie nebo od státu, pracujeme i na dalších projektech. I na ty chceme získat peníze z dotací od státu a Evropské unie. Věřím, že budeme úspěšní a získáme podporu na projekt rekonstrukce Březnické ulice nebo na výstavbu sportovního areálu u Základní školy pod Svatou Horou.

S opravou Březnické ulice souvisí i jednání, které jsem měl nedávno s ředitelem státního podniku Povodí Vltavy. Domluvili jsme se, že pracovníci Povodí Vltavy udtělají částečné úpravy břehů Příbramského potoka. Jsem rád, že jsme v tomto směru našli s Povodím Vltavy společnou řeč.

Podobně konstruktivně se vyvíjejí i jednání s představiteli Středočeského kraje. Mým cílem je, abychom konečně narovnali majetkové vztahy k některým školním budovám v našem městě. Řada budov, ve kterých sídlí střední školy patří kraji, je totiž majetkem města Příbram. Chceme proto s krajem tyto školy vyměnit za budovy například v areálu bývalého ZUNZ na Zaboři nebo případně za jiné objekty. Pro příbramské střední školy je totiž velmi důležité, aby sídlily v budovách, které jim patří. Jen tak totiž mohou žádat o dotace od státu a EU na obnovu a zateplení těchto objektů.

V záveru se zmíním ještě o jedné tradiční akci, na kterou se každý podzim těším. Touto akcí je Skok přes kůži spojený s průvodem hornických učňů po městě. Tato akce je součástí programu symposia Hornická Příbram ve vědě a technice. Letošní Skok přes kůži se moc povedl. Děkuji všem, kteří program připravili, a pomáhají tak udržovat hornické tradice našich předků v Příbrami. Mě poděkování patří i účastníkům průvodu, kteří letos v chladném a větrném počasí rádně promrzli.

Vážení obyvatele Příbrami, přeji Vám všem hezký podzim.

MVDr. Josef Řihák

Tisková zpráva: Příbram, 16. 10. 2009
Realizace projektu „Modernizace 7. Základní školy v Příbrami“
Město Příbram ukončilo v září 2009 realizaci projektu „Modernizace 7. Základní školy v Příbrami“. Projekt je podpořen grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska v rámci Finančního mechanismu EHP tzv. Norských fondů. Celkové náklady akce jsou cca 18 mil. Kč, z toho cca 9 mil. Kč (332.534 Eur) je financováno z Norských fondů a zbylé náklady hraje město Příbram.
„Město Příbram investuje značné finanční prostředky jak do stavebních úprav, tak do zlepšení vybavení škol. Získání dotace je často jedinou možností, jak nákladné akce financovat. Proto jsem rád, že se nám podařilo zrealizovat i tento projekt, jehož cílem bylo zlepšení podmínek nejen pro výuku dětí, ale i pro jejich aktivity po skončení vyučování.“ sdělil starosta Příbrami MVDr. Josef Řihák.
V rámci projektu byla opravena vnitřní běžecká dráha, stropní předstěny, sociální zařízení a šatny, byla vyměněna některá okna a dvře, v tělocvičárně se opravily dřevěné obklady stěn, podhledy a osvětlení a prostory byly vyznačeny. Renovaci prošla i tzv. zimní zahrada. Velké a malé návtvř školky bylo upraveno a vybaveno tak, aby je děti mohly využívat ke svým kulturním a sportovním aktivitám. V nové vybudované a vybavené venkovním prostoru může za příznivého počasí probíhat výuka v přírodě. V prostoru školního areálu byla vybudována dvě nová hřiště s uměléhozmotným povrchem.
Kontaktní osoba: Ing. Jaroslava Poláková, samostatně oddělení dotací MěU Příbram, Týřova 108, 261 19 Příbram I, kontakt: jaroslava.polakova@pribram-city.cz, tel.: 318 402 282.